

Hørup: Jeg ønsker kun at konstatere, at det ærede Medlem nu har erkjendt og udtalt, at, naftet der er Enighed om Hovedbestemmelsen, ville han og hans Minister alligevel lade denne Sag strande væsentlig paa Bagateller og Vipunkter.

Jørgensen: Maa jeg blot svare det ærede Medlem, at enhver Mulighed for Forhandling jo paa Forhaand er afstaaen, naar de Herrer putte Forslaget hen i et Udvalg med den temmelig tydelig udtalte Bestemmelse, at der skal det blive. Saa kunne de Herrer slet ikke sige, hvad vi fremtidig kunne eller ville gjøre. Det er fuldstændig urigtigt at gjøre det, naar de saadan samtidig putte det hen i et Udvalg.

Justitsministeren (Melleman): Jeg ønsker blot at tilføie, at en Lov, der gik ud paa at oprette et Laboratorium, men som negtede det, hvortil Laboratoriet egentlig skulde bruges, nemlig til at gjøre et kraftigere Strafsansvar gjældende for de omtalte Forfeelser, vilde være uden Betydning for mig.

Hørup: Jeg vil kun overfor den høitæredede Minister erindre om, at det ganske vist var hans Mening, at Laboratoriet skulde bruges til det, han her har anthydet, men vor Mening var, at det skulde bruges til noget helt Andet.

Da Sagen yderligere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Forslag af Hørup om Standsning af Sagens 1ste Behandling og Sagens Henvisning til ovennævnte Udvalg

vedtoges med 54 Stemmer mod 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lyndeloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1475 fg.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Hørup: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslagets 1ste Behandling standset, og dette henvist til det samme Udvalg som den foregaaende Sag.

Formanden (Berg): Forhandlingen dreier sig altsaa nu om dette Forslag.

S. C. Holm: Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem, som sidst talte, og som nu holder Lovforslagets Skæbne i sin Haand, muligvis, naftet han selvfølgelig har undersøgt Alt meget nøie, dog paa Grund af Omstændighederne kunde være noget ubekjendt med, hvilke gode Chancer der kunde være for at gennemføre dette Lovforslag. Jeg, som havde den Ære ifjor at være Medlem af Udvalget, der var nedsat angaaende dette Lovforslag, skal blot minde om, at der var affattet en foreløbig Betænkning, som henlaa hos Udvalgets Formand i lang Tid, som aldrig blev omdelt til Medlemmerne, og som aldrig kom frem i Salen. Af denne Betænkning vil det fremgaa, at der var 3 Medlemmer, som kunde slutte sig til Lovforslaget, 2, som havde stillet et Mægtingsforslag, og deriblandt var der et Medlem, som havde udtalt sig meget varmt for Lovforslagets Fremme her i Thinget, og 4 Medlemmer havde stillet et noget andet Forslag. Der var altsaa i dette Udvalg 5 Medlemmer, som ønskede Lovforslaget fremmet, og hvis Anstuelser stode saa nær ved hinanden, at jeg tror, der var meget godt Haab om, at denne Sag vilde kunne være bleven til Lov, hvis den var kommen frem her i Thinget. Jeg vilde blot tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom derpaa, hvis han skulde være ubekjendt dermed, for om der mulig kunde blive Spørgsmaal om Naade for dette Lovforslag.

S. Holm: Da jeg ifjor tillod mig at anbefale denne Sags Fremme, finder jeg det rigtigt, at jeg ved denue Leilighed siger et Par Ord om min Stilling til Sagen. Min Mening om den er ikke bleven forandret i den mellemliggende Tid. Tværtimod, jeg anser denne Sag for ligesaa paatrængende nødvendig nu, som jeg anser den ifjor, og jeg vilde meget ønske, den kunde fremmes. Men efter den Behandling, den fik ifjor i Udvalget, og som det ærede Medlem nu for lidt siden omtalte, er det blevet mig klart, at den ligesaa lidt som de mange andre Sager, vi have behandlet her i de senere Aar,